

ständigheter som kan ge anledning till beslut om fastställelse av skatt måste anmälas senast den 31 december under sexårsperiodens sista kalenderår. Departementschefen anför i prop 1968:100 s 157 f beträffande den dåvarande lydelsen av 35 § ML att en tidsgräns måste gälla för möjligheten att meddela preliminärt fastställelsebeslut. För att hindra oklarhet beträffande frågan när nya omständigheter senast bör kunna anmälas för åtgärd i form av nytt preliminärt beslut, är det nödvändigt att föreskriva en bestämd sista dag för sådan anmälan. Denna dag måste rimligen infalla så tidigt att möjlighet finns att kontrollera uppgifter från den skattskyldige. På motsvarande sätt bör den skattskyldige ha möjlighet att hinna kontrollera uppgifter från beskattningsmyndigheten. Sista dag för anmälan av nya omständigheter, dvs dag för påbörjande av utredning som kan leda till preliminärt fastställelsebeslut, bör vara den 30 november under tvåårsperiodens sista kalenderår. Med hänsyn till de fördelar av främst praktisk natur som fått motivera hela förfarandet med ett eller flera preliminära fastställelsebeslut, bör vidare anmälan som nu avses få göras formlöst, exempelvis per telefon. Bevisbördan när det gäller att avgöra om anmälan gjorts inom rätt tid ligger emellertid på den som gjort anmälan.

I målet är inte utrett när Yngve G underrättats om länsstyrelsens förslag till beslut daterat den 17 december 1985. På grund härav anser jag det inte visat att sådan anmälan som kan ge anledning till beslut enligt 33 § ML skett före den 31 december 1985, varvid fråga om beslut enligt 33 § ML inte väckts senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända. Något giltigt beslut enligt 33 § ML har således inte meddelats varvid jag i likhet med länsrätten finner att länsstyrelsens slutliga beslut avseende beskattningsåret 1979 skall undanröjas.

I besvär yrkade Yngve G att regeringsrätten skulle undanröja kammarrättens dom och fastställa länsrättens dom.

Prövningstillstånd meddelades.

Regeringsrätten (1989-03-16, Hamdahl, Björne, Voss, von Bahr, Lindstam) ändrade inte kammarrättens dom.

Föredraget 1989-02-22, föredragande Sjökvist, målnummer 3202-1988

Litteratur: prop 1968:100, s 157—158; Handledning—mervärdeskatt 1987, s 211.

Ref 29

Ansökningar till kommunal befattning har ansetts som allmänna handlingar när de funnits hos enskilt företag som haft i uppdrag att medverka vid rekryteringen.

2 kap 3 § och 6 § tryckfrihetsförordningen

Spårvägsstyrelsen i Göteborgs kommun lät genom Bohlin & Strömberg Chefsrekrytering AB utannonsera befattningen som spårvägschef till ansökan ledig. Enligt annonsen skulle ansökan sändas till bolaget senast den 21 september 1988. — Vid ansökningstidens utgång begärde Sten E hos spårvägsstyrelsen att få ta del av handlingar utvisande vilka som sökt befattningen.

I en vid ärendets avgörande i spårvägsstyrelsen föreliggande skrivelse anfördes bl a: De av Sten E efterfrågade handlingarna finns hos ett konsultföretag, som spårvägsstyrelsen anlitat i rekryteringsärendet. Företaget har inte överlämnat handlingarna till myndigheten eller någon befattningshavare hos myndigheten. — Avsikten är att konsultföretaget efter visst beredningsarbete skall överlämna handlingarna till myndigheten. Därvid kommer offentlighetsprincipen att tillgodoses. — Ifrågavarande handlingar har sålunda inte inkommit till myndigheten på sätt avses i 2 kap 6 § tryckfrihetsförordningen. — Inte heller är handlingarna förvarade hos myndigheten på sätt avses i 2 kap 3 § tryckfrihetsförordningen.

Spårvägsstyrelsen i Göteborg (1988-09-22) beslöt ”med stöd av innehållet” i skrivelsen att avslå Sten E:s begäran.

Sten E överklagade.

Kammarrätten i Göteborg (1988-11-08, Carnemo, Österlin, referent, Ström) avslog besvären och yttrade: Enligt 2 kap 3 § första stycket tryckfrihetsförordningen är en handling allmän om den förvaras hos myndigheten och enligt 6 § och 7 § är att anse som inkommen till eller upprättad hos myndigheten. — Av utredningen framgår att ansökningshandlingarna avseende befattningen som spårvägschef i Göteborg ingetts till och förvaras hos ett fristående konsultföretag, som spårvägsstyrelsen anlitat i rekryteringsärendet. Handlingarna är inte tillgängliga för spårvägsstyrelsen och således inte underkastade reglerna om utlämnande av allmän handling. Sten E:s talan kan därför inte bifallas.

I besvär hos regeringsrätten fullföljde Sten E sin talan.

Regeringsrätten (1989-04-21, Hellner, Brink, Tottie, Werner, Baekkevold) yttrade: Såvitt kan utläsas av handlingarna i målet har sökande till befattningen som spårvägschef haft att ställa sin ansökan till den i ärendet beslutande kommunala myndigheten, spårvägsstyrelsen, men sända ansökningen till det enskilda konsultföretaget Bohlin & Strömberg Chefsrekrytering Aktiebolag. Bolaget har haft spårvägsstyrelsens uppdrag att medverka vid rekryteringen bl a genom annonsering och beredning av ärendet sedan ansökningstiden utgått. Denna utgick den 21 september 1988 men ansökningarna redovisades som inkomna hos spårvägsstyrelsen först den 1 februari 1989, samma dag som spårvägsstyrelsen vid extra sammanträde fattade beslut i tillsättningsärendet. I sammanträdesprotokollet antecknades att det förord spårvägsstyrelsens presidium gav en av sökandena föregåtts av samråd med konsultföretaget.

Vad sålunda upptagits visar att aktiebolaget mottagit ansökningarna i spårvägsstyrelsens ställe och att denna före beslutsdagen haft tillgång till ansökningarnas innehåll. Aktiebolaget måste därför anses ha förvarat handlingarna för spårvägsstyrelsens räkning, till följd varav de varit allmänna handlingar, och styrelsen hade i anledning av Sten E:s framställning om att få ta del av ansökningarna bort infordra dem eller kopior därav från bolaget för att kunna pröva hans framställning i sak.

Sten E har numera fått del av ansökningarna. Hans besvär föranleder vid sådant förhållande inte något regeringsrättens vidare yttrande.

Föredraget 1989-03-07, föredragande Holmström, målnummer 5268-1988

Rättsfall: RÅ84 2:49; RÅ 1987 ref 1.

Ref 30

Anteckningar, som taxeringsnämnds ordförande gjort på den skattskyldiges självdeklaration för det nästföregående beskattningsåret, har inte ansetts utgöra sådant kontrollmaterial som enligt 116 a § tredje stycket taxeringslagen är normalt tillgängligt vid taxeringen. Skattetillägg vid inkomsttaxering 1983.

116 a § tredje stycket taxeringslagen (1956:623)

Enligt 116 a § andra stycket taxeringslagen (1956:623, TL) utgår skattetillägg till följd av oriktig uppgift med 40 procent av underlaget för skattetilläggsberäkning. Avgiftsberäkningen sker emellertid, jämlikt tredje stycket av nämnda paragraf, efter 20 procent i fall då den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättas med ledning av kontrollmaterial, som normalt är tillgängligt vid taxering, såsom taxeringsavi, den skattskyldiges självdeklaration för det nästföregående beskattningsåret eller uppgift, som det enligt TL åligger arbetsgivare eller annan att utan anmäning lämna till ledning för annans taxering. Vad angår annat kontrollmaterial än taxeringsavi och självdeklaration för det nästföregående beskattningsåret gäller vad som har sagts nu endast om materialet varit tillgängligt för taxeringsnämnden före utgången av taxeringsperioden. Som normalt tillgängligt kontrollmaterial anses icke meddelande från annan taxeringsnämnd.

Westroths Träprodukter AB yrkade vid 1983 års taxering förlustavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt med 18 558 kr. Förlustavdraget hänförde sig till förlust vid 1982 års taxering. På förlustårets deklaration hade taxeringsnämndens ordförande gjort följande anteckning "Förlust: OBS! Ändrade ägarförhållanden genom köp. Kan ej utnyttjas! se tidigare deklaration."

Taxeringsnämnden vägrade förlustavdraget.

Lokala skattemyndigheten i Värnamo fögderi påförde bolaget skattetillägg med 40 procent av den inkomstskatt som vid taxeringen till statlig inkomstskatt belöpte på 18 558 kr.

Bolaget överklagade såväl taxeringen som skattetillägget och yrkade att skattetillägget skulle undanröjas.

Länsrätten i Jönköpings län (1985-02-27, ordförande Johansson) yttrade:

Av utredningen framgår att Sixten W var ledamot av styrelsen och utövade rösträtt för 70 aktier fram till 1981. Överlåtelsen av de 70 aktierna till Sven W kan med hänsyn härtill och till hur köpekontraktet avseende aktierna utformats inte anses ha skett före 1981. Vid ingången av förluståret den 1 september 1980 ägde således Sven W 80 aktier och Sixten W 70 aktier. Vid utgången av det beskatt-